

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENTĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 „
3 luni	8 „
Străinătate: 40 lei pe an, 20	6 luni

A P A R E

De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA & ADMINISTRAȚIA

București, CALEA RAHOVEI — 5

Lângă Palatul Justiții

TELEFON No. 16/98

S U M A R

Deschiderea anului judecătoresc 1906—1907.

JURISPRUDENTĂ :

Curtea de casație, s. II: *Dumitru a Sandei și Maria V. Eftimie, regulament de competență*;
 Idem, s. III: *Th Mitef cu Frații Daimaca*;
 Idem: *D. Milas cu Panaite Violatos*;
 Tribunalul județului Romanai: *Mihai Ion Stoica*
 Voinea cu *Spiridon Stan Opreanu*;
 Compunerea Curților și tribunalelor pe noul an judiciar.

Deschiderea anului judecătoresc 1906—1907

La 1 Septembrie corent, s'au redeschis Curțile și Tribunalele în toată țara, cu ceremonialul obișnuit.

La Curtea de casație ședința solemnă de deschidere a fost prezidată de d-l Prim-Președinte Ch. Pherekyde.

Ca în tot-d'a-una, marea sală a secțiunilor unite era arhiplină de distinși magistrați și membri marcați ai baroului, precum și mai multe Doamne din înalta societate care se grăbise să asiste la această serbare judecătorească.

Discursul de deschidere a fost pronunțat de d-l Procuror General C. Oeconomu la care a răspuns d-l Prim-Președinte Ch. Pherekyde, arătând în același timp conf. art. 72 din legea Curței de casație și diferitele lacune ce a observat, în special, în actuala legislațiune a Curței de casație.

Publicăm aci atât discursul d-lui Procuror General cât și răspunsul d-lui Prim-Președinte, precum de asemenea și compunerea secțiunilor Inaltei Curți de casație pentru anul judecătoresc 1906|1907.

Domnule Prim-Președinte,

Onorată și Inaltă Curte,

Salutând, după o despărțire de două luni, re-intoarcerea acestei distinse adunări la ocupațiunile sale obișnuite, simț trebuința de a mă pune din nou în contact cu dânsa, printr'un schimb de idei asupra unor lucruri ce interesează mersul justiției și ne ating, prin urmare, de aproape.

D-l Prim-Președinte, căruia legea i-a rezervat această sarcină, va va vorbi, cu competența și autoritatea ce toți îi recunoaștem, despre lipsurile

ce a observat, în legislațiunea noastră, în cursul anului trecut, și despre ceea-ce s'ar putea face pentru a le aduce o îndreptare. Eă, — fiind-că legea nu se opune, — și, aci, permiteți-mi o paranteză: sunt nevoit să mă declar cu totul nedomirrit, — de oare-ce nu s'a dat nici o explicațiune, nici în expunerea de motive, nici în raportul delegaților, nici în discuția publică ce s'a urmat în Cameră și Senat, — pentru ce noul art. 72 din legea organică a acestei Curți a trecut sub tăcere discursul de deschidere al Procurorului General de pe lângă Curtea de casație, atunci când art. 136 din legea organizării judecătorești, rămas neatins, face obligatoriu acest discurs pentru Procurorii Generali de pe lângă Curțile de apel; eă, zic, îmi voi lua rolul mai modest de a spune câte-va cuvinte asupra unor cestiuni de ordine mai secundară, cari își aă, totuși, însemnătatea lor și cari, rezolvindu-se precum arăt, ar aduce, crez, folos instituțiunei noastre și justiției în genere

Astfel, pentru a asigura în chip serios apărarea acuzaților, în materie penală, art. 69 din noua lege a Curței de casație, care reproduce întocmai dispozițiile vechiului art. 79, dă drept acestei Curți sa-și *alcătuiască* un tablou de avocați pentru a se numi dintr'insul apărători din oficiu acuzaților ce ar refuza să-și alegă unul.

Această dispoziție nu a fost până acum aplicată, la știrea mea, nici o dată, și crez că ar fi timpul să fie adusă la îndeplinire. Fiind că pe de altă parte, cuvântul întrebuintat de lege, *alcătuire*, presupune o *alegere*, nu mă indoesc că această înaltă instanță, formând tabloul de care e vorba, va înscri într'insul pe membri baroului cei mai distinși și cei mai experimentați, cunosători desavârșiți ai cestiunilor de drept ce se pot propune și susține în interesul cauzei lor.

Cu modul acesta, condamnații criminali, vor găsi, conform dorinței legii, un sprijin eficace dinaintea ultimului refugiu la care recurg, iar principiul apărării, nedespărțit de orice bună și completă distribuire a justiției, va deveni o realitate.

Vorbind de tabloul de mai sus,—și fiindcă o idee provoacă pe alta,—mă întreb pentru ce un tablou identic n'ar exista, după cum există în alte țări, pentru toate procesele ce se prezintă și se desbat dinaintea supremei instanțe? Intr'o epocă ca a noastră, când profesiunile, pentru a ajunge la perfecțiune și a se face în adevăr utile, au trebuință de *specializare*, pentru ce nu s'ar cere, și la noi, ca procesele ce se pledează la Curtea de casație să fie încredințate numai unei categorii de oameni, alipiți ca avocați pe lângă această instanță, jurisconsulți încercați în ale meseriei, cunoscând fără șovăire mecanismul instituțiunii, regulele și procedura ei specială, jurisprudența, obiceiurile și modul de a fi al celor ce o compun? Câte amănări inutile nu s'ar evita astfel! Câte străgăniri prejudiciabile, la care asistăm neputincioși, cu sistemul de azi, când ori-cine, chiar tânărul stagiar abia sculat de pe băncile școlii, poate să se prezinte la bară pentru a întreține Curtea de lucruri, ce nu cunoaște încă destul de bine, de oare-ce n'a avut încă timpul să și le asimileze îndestul!

Nu mă vorbesc de lumina ce s'ar răspândi asupra desbaterilor, dacă nu s'ar permite accesul Casației de cât avocaților ei acreditați, bărbați competenți și bine pregătiți; de economia de timp; de evitarea lungilor discuțiuni inutile, lipsite de interes și de precizie, prin care prea adesea se insistă ore întregi asupra unor cestiuni ce nu suferă nici o discuțiune! Și, afară de aceasta, câte avantaje n'ar rezulta pentru membrii baroului, chiar din punctul de vedere pur profesional!

Procesele, în adevăr, nu lipsesc la Curtea de casație; ba chiar, consultând statisticile, ele au devenit prea numeroase, îndestulătoare, în tot cazul, pentru a ocupa activitatea celor mai neobosiți.

Însă această reformă nu poate fi de cât opera unei legi și a organelor instituite pentru a o provoca.

Tot de domeniul acelor organe ar fi măsura, ce cred eminentă utilă și ce ar trebui să intre cât mai iute în legislațiunea noastră, aceea adică de a se declara incompatibile cu baroul funcțiunile plătite de Stat sau de administrațiunile dependente ori patronate de dânsul, afară totuși de avocații publici și de profesorii de drept. Rolul avocatului e așa de mare și de nobil, munca lui așa de considerabilă, în cât tot timpul de care dispune abia îi e suficient pentru a îmbrățișa, a coordona, a limpezi multiplele cestiuni de fapt și de drept ce i se prezintă. A mai lua din acel timp pentru a-l da altor ocupațiuni, este a se înșela pe sine însuși și pe acei cari au încredere într'însul.

Cu toate acestea, zilnic asistăm la acest spectacol de a vedea oameni ocupați în alte direcțiuni, profesorii de licee, primarii de orașe sau alți funcționari administrativi, prepuși ai marelor așezăminte de credit,—prezintându-se la bară și pledând procese particulare dinaintea instanțelor judecătorești. Acest lucru se mai putea concepe, acum cinci spre zece sau douăzeci de ani, când numărul celor pregătiți cu studiul și cu practica dreptului era așa de restrâns, în cât ar fi fost pericol de a se desorganiza serviciile publice dacă s'ar fi oprit cei ce le conduceau să facă și avocatură. Însă, azi, când aceste considerațiuni nu mai există; când numărul celor apți pentru funcțiunile publice e așa de covârșitor în cât mulți din cei capabili de a le ocupa nu și mai găsesc întrebuințare; azi, ar trebui ca acest lucru să dispară și că legea, în interesul chiar al corpului de avocați, să facă o linie de despărțire între acei ce și consfințesc toată munca baroului și acei cari, având deja alte ocupațiuni, nu se mai dedau de cât în mod accesoriu acestei profesiuni.

Prestigiul corpului s'ar mări, interesele particularilor ar fi mai bine sprijinite, iar justiția ar câștiga prin seriozitatea desbaterilor ce s'ar urma dinainte-î.

O altă cestiune ce așteaptă o repede soluțiune și care e mai facilă de regulat, de oare ce e de atribuțiunea exclusivă a acestei Inalte Curți, este alcătuirea unui Regulament interior cerut, de atâți ani, de art. 50 din legea generală a organizării judecătorești, și la care se referă art. 51 și 72 din legea specială a Curții de casație. Prin acest Regulament, s'ar limpezi o mulțime de puncte de detaliu, cari, azi încă, ridică din când în când, dificultăți, s'ar hotări mai bine și cu mai multe garanții activitatea Curții, s'ar fixa mai cu precizie poliția grefelor și disciplina celor-l'alți impiegați. Sunt convins că această Inaltă Curte, apreciând, ca și mine, că momentul a sosit de a se aduce la îndeplinire această cerință a legii, va bine-voi a numi o comisiune din sinul ei pentru a-i da cât mai curând soluțiunea cuvenită.

Ași fi mai avut, poate, să vorbesc și de alte lucruri, de situațiunea, mai cu seamă, în care se găsește Curtea de casație de când s'a dat în atribuțiunea ei judecarea proceselor fiscale ce-l răpesc, fără mare folos pentru justiție, un timp așa de prețios și cu cari ar putea să fie însărcinată, cu mai multă cădere, o altă instanță, Curtea de compturi, de exemplu; de invaziunea recursorilor contra cărților de judecată ale judecătorilor comunale, ce, nesupuse fiind la nici o condițiune de admisibilitate, sosesc cu miile din diferitele unghiuri ale țării ce sunt mai toate ne-

motivate și nesuținute și ce încarcă inutil rolurile supremei instanțe, însă această parte intră în competența d-lui Prim-Președinte, și nu voesc să calc pe domeniul dumisale, mai cu seamă când știu că cuvintele dumisale au atâta valoare. Voi termina, deci, precum am început, înfațișând acestei distinse adunări salutarile mele de bună venire și urându-i același zel și devotament ce pururea a pus în distribuirea unei luminate și nepărtinitoare justiții.

Domnule Procuror-General,

În numele întregii Curți îmi fac o deosebită plăcere de a răspunde la salutul D-voastră, căci și eu cred, ca D-voastră, că dacă noua lege nu impune discursul de deschidere, însă nici nu l'oprește și prin urmare cuvintele care bine-voiți a le adresa Inaltei Curți sunt bine venite. Chestiunile atinse de D-voastră nu sunt de loc secundare, precum spuneți cu prea mare modestie, ci au o serioasă însemnătate. Cred că Curtea va îndeplini cerința D-voastră, alcătuiind în înțelegere cu consiliul de ordine al avocaților, tabloul apărătorilor din oficiu în materie penală, înaintea Curței de casație.

Mult mai delicată este chestiunea înființării unui ordin special de avocați pentru procesele civile la Inalta Curte. Cum ziceți foarte bine o asemenea inovațiune, de și ar aduce toate avantajele pe care le arătați așa de bine, nu se poate face de cât prin lege, căci este de natură a deștepta multă controversă, atât din punctul de vedere al prestigiului avocaților care n'ar figura în tabloul special, cât și al intereselor lor materiale.

Tot așa este și cu chestiunea incompatibilității între profesiunea de avocat și alte ocupațiuni de natură diferită.

În privința Regulamentului ce urmează a se face pentru regularitatea lucrărilor Inaltei Curți, cum ziceți foarte bine, aceasta este o chestiune interioară și nu mă îndoiesc că Inalta Curte va consimți a numi o comisiune din sânul ei care să fixeze diferitele chestiuni ce urmează a se lămurii prin acel regulament.

Vă mulțumesc, D-le Procuror General de cuvintele măgulitoare ce bine-voiți să ne adresați.

Domnilor Președinți,

Domnilor Consilieri,

După cum foarte bine ne-a spus D-l Procuror-General, cu talentul care-l caracterizează, art. 72 din noua lege asupra Curței de casație, trecând cu tăcerea asupra discursurilor de deschidere ale anului judecătoresc, cere însă ca Primul-Prezident

să facă un raport asupra lipsurilor ce a observat în legislațiune în cursul anului trecut și despre ceea ce s'ar putea face pentru a le aduce o îndreptare. Îndreptarea legislațiunii este o chestiune de cea mai mare gravitate, ea nu se poate face de cât în urma unor studii îndelungate, după discuțiuni adâncite între oameni competenți, și de sigur legea nu a înțeles a cere această lucrare unei singure persoane, ci o așteaptă ca rezultat al chibsurilor și a lucrărilor tuturilor magistraților cari compun Inalta Curte. Nici eu nu aș avea presupțiunea că ași putea singur să împlinesc o lucrare atât de importantă, și superioară puterilor mele, și n'aș fi încercat măcar să o fac fără concursul D-niilor-Voastre tuturilor. Însă acest an nu am putut încă pune la cale această lucrare destul de complicată, fiind d'abia câte-va luni de când am onoare de a ocupa postul de Prim-Prezident. Dar de aci înainte voi căuta ca cu toții să organizăm modul de a proceda în această lucrare, de și puțină importanță ce s'a dat în trecut lucrărilor de asemenea natură făcute de Inalta Curte este puțin îndemnătoare. Ne vom sili a îndeplini datoria ce ne impune legea, dacă ne va fi cu putință în mijlocul nomolului de lucrări ce sunt impuse astăzi Curței de diferitele legi speciale care s'au succedat de la o vreme încoace;

Domnilor Magistrați,

Fără a mă întinde mult asupra acestei materii, sunt nevoit a vă aduce aminte că rolul principal al Curței de casație este de a fixa jurisprudența, rezolvând chestiunile controversate de drept, și asigurând o interpretațiune uniformă în toată țara. Zic că sunt nevoit a ne aduce aminte acest scop al înființării Curței de casație, pentru că nimenea n'ar putea să creadă acest lucru, văzând natura lucrărilor ce se cere astăzi de la Inalta Curte de casație și de justiție. Rezolvarea chestiunilor controversate de drept și facerea jurisprudenței cere o lucrare liniștită și nepripiată; lungi reflexiuni, discuțiuni regulate făcute fără grabă; într'un cuvint cere ca magistratul să aibă o viață liniștită și consacrată la cele mai mature gândiri. Astăzi Curtea nu mai este chemată a judeca de cât cu legi care declară procesele extra urgente, în așa mare număr în cât sunt zile în care toate sau aproape toate procesele sunt urgente, așa în cât nu se știe care este mai urgent de cât cel-l'alt și care trebuie luat întâi; așa sunt: legea zisă a proprietarilor, legea electorală, legea contestațiunilor fiscale, procesele penale cu arestați, procesele rămase în divergență de opiniuni și cele-l'alte, nu pot să le enumăr pe toate.

Dați-mi voe să vă arăt în treacăt numai, câte procese se înfațișează pe zi la fie-care din sec-

țiunile Curții de casație, în aproape tot decursul anului judecătoresc.

Secția I de la 10 până la 15.

Secția II până la 120.

Secția III până la 90.

Suntem departe de viața liniștită și de lucrările nepripite ce trebuie să existe la Inalta Curte de casație. Cum se poate cere lucrări serioase de la judecătorii în asemenea proporțiuni! Unde vor găsi timpul de maturi reflexiuni și de gândiri adâncite!

D'abia un judecător de pace ar putea să biruiască o cantitate așa mare de chestiuni și încă cu condiția de a tranșa repede numai aprecierii de fapt.

Este de neapărată trebuință că această stare de lucruri să fie modificată și modificată cât de curând, căci Curtea de casație este amenințată în existența ei, ne mai îndeplinind rolul pentru care este creată.

Serviciile însemnate care le-a făcut Curtea de casație în trecut i-a dat un mare prestigiu și i-a atras încrederea care a făcut că toate legile noi să-i dea tot ei misiunea de a le aplica. Această încredere foarte măgulitoare nu trebuie să atragă o nedreptate pentru celelalte instanțe judecătorești și să răpească acestor instanțe lucrări pe care le-ar face mult mai bine de cât Inalta Curte și mai cu folos pentru împričinați.

Curțile de apel inamovibile sunt demne de toată încrederea, și ar fi mult mai nemerit că procesele electorale să le fie încredințate lor; ele judecă mai bine chestiunile de fapt, ele sunt mai aproape de justițiabili, ele sunt mai numeroase și nu s'ar grămădi într'un singur loc mai multe mii de contestațiuni, cari răpesc pe judecătorii Curței de casație de la lucrările lor obișnuite și fac ca recursurile importante să nu se mai poată înfățișa.

Contestațiunile fiscale, în acest an în număr de 6000 ar fi mai bine atribuite, dacă nu Curței de compturi, care poate ar fi prea mult fiscală, dar unei comisiuni speciale care s'ar putea compune de un consilier al Curței de casație, de unul al Curței de compturi, și de un al treilea, sau mare proprietar, sau deputat, și nu s'ar paraliza cum se face astăzi, tot personalul Curței de casație. Ce să spunem și de recursurile în procesele de la judecătorii comunale. Din 4000 s'au casat 17. Asemenea procese ar trebui judecate în mod definitiv de Tribunal fără recurs în casație.

Nu pot să arăt de cât în treacăt atât răul care există astăzi la Inalta Curte, cât și modul cum s'ar putea îndrepta; este însă această chestiune foarte gravă, căci, repet, Curtea nu mai răspunde la scopul pentru care a fost înființată și ea nu va

mai putea aduce pe viitor serviciile cari le-a făcut în trecut. Ea nu va fi de cât o instanță mai mult, fără mare folos, fiind peste putință ea, lucrând în asemenea condițiuni, să mai aducă nici-o lumină în chestiuni de drept, să dea nici-o direcțiune jurisprudenței.

JURISPRUDENȚĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. II

Audiența de la 23 Ianuarie 1906

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Dumitru a Sandei și Maria V. Eftimie, regulament de competență

Furt de păsări domestice. — Art. 71, al. 3 L. J. P. — Art. 300, al. 3 C. p.

Furturile de păsări domestice comise de un servitor sunt de competența tribunalului.

Decisiunea 167/906. — Regulat competența în cauza lui Dumitru a Sandei și Maria V. Eftimie și trimis afacerea a se judeca de Trib. Dorohoi.

Curtea,

Ascultând pe d. procuror Sadoveanu în concluziuni.

Deliberând și,

Având în vedere că D. al Sandei și Maria Iftime, fiind trimiși în judecata trib. Dorohoi, pentru faptul prev. și ped. de art. 309, al. III, 49 și 50 C. p.; tribunalul, prin sentința No. 1762/905, își declină competența, bazându-se pe art. 71, al. III L. J. Pace, după care furturile de păsări domestice, etc., se judecă de aceste instanțe; judecătoria ocolului Săveni, sesizată în urmă, își declină și ea competența, prin Cartea de judecată No. 1373/905;

Considerând că se constată că inculpatul D. al Sandei a comis faptul de furt de păsări de la stăpânul său, în complicitate cu inculpata Maria Iftime;

Considerând că acest fapt este prevăzut de art. 309, al. III C. p., care nu este dat în competența judecătorului de ocol de a-l judeca, ci în cea a tribunalului;

Pentru aceste motive, regulând competența, trimete afacerea spre a se judeca de trib. Dorohoi.

Notă. — Soluțiunea dată de Suprema Curte e discutabilă, căci art. 71, al. 3 din L. J. P. spune categoric că furturile de păsări domestice comise în curți, fie noaptea, fie ziua, fără întrebunțarea mijloacelor agravante prevăzute de art. 310 C. p., sunt de competența judelei de ocol.

După art. 71, al. 3 L. J. P., ar rezulta, prin urmare, că toate furturile de păsări domestice sunt de competența judecătorului de ocol, dacă valoarea nu trece de 100 lei și dacă nu s'a întrebunțat circumstanțele agravante din art. 310 C. p., indiferent de calitatea agentului. Totuși recunoaștem că chestiunea nu e tocmai limpede și ne pare bine că suprema Curte a avut ocaziune de a se pronunța asupra speciei.

INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE, S. III

Audiența de la 11 Aprilie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

Th. Mitef cu Frații Daimaca

Perimare.— Act de procedură cu caracter contradictor.— Plata și scoaterea citațiilor. — Întreruperea perimării.— Art. 257 pr. civ.

1. După art. 257 din pr. civilă, or-ce acțiune, opoziție, contestație, apel, recurs etc. se va perima, după cererea părții interesate, dacă partea va lăsa să treacă doi ani de la cel din urmă act de procedură.

2. Plata și scoaterea citațiilor constituie un act cu caracter contradictor în sensul art. 257 pr. civilă, de natură a opera întreruperea perimării.

Decisiunea 93/906. — Respins recursul făcut de Th. Mitef contra sentinței Tribunalului Constanța cu No. 77/905, dată în proces cu Frații C. Daimaca.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat Panu în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe d. avocat Gaster în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Greșită interpretare a art. 257 din Cod. pr. civ., care cere îndeplinirea unui act de procedură cu caracter contradictoriu pentru a întrerupe perimarea. Or, în speță, Tribunalul constată, că a trecut termenul prevăzut de art. 257 Pr. civ., combinat cu art. 93 Cod. com., fără a mi se fi înmănat vre-o citație de către apelanții-oponenții frați Daimaca. Totuși Tribunalul consideră drept act de procedură cu caracter contradictor citațiile scoase de oponenți pentru termenul de 9 Septembrie 1904, de și în fapt se constată că acele citații nu m'au fost înmănatate. Și Tribunalul adaugă chiar că «nu este nevoie ca citația să fie înmănată pentru a se putea considera un act de procedură cu caracter contradictor» ceea ce mi se pare a fi contrar vederilor legiuitorului, mai ales când este vorba de un apel sau opoziție în apel înaintea Tribunalului unde îndeplinirea procedurii este lăsată de lege la diligența părții interesate»

Având în vedere sentința supusă recursului, din care rezultă că Th. Mitef, recurentul de astăzi, a introdus la Tribunalul Constanța cererea de a se declara perimată opoziția făcută de Frații C. Daimaca, intimăți în recurs, în contra sentinței cu No. 22/902 dată de acel Tribunal, ca instanță de apel, asupra procesului intentat la Judecătoria de pace din Medgidia de către Th. Mitef;

Că, această cerere de perimare, făcută la 22 Iunie 1905, a fost respinsă de Tribunal, prin sentința supusă recursului, pe motivul că, de și procesul fusese suspendat la 20 Iunie 1903, însă a fost redeschis la 26 Mai 1904, adică anterior cererii de perimare, după cererea Fraților Daimaca, cari au obținut termenul de 9 Septembrie și au stăruit la facerea citațiilor, cari s'au și emis pentru acest termen sub No. 11764 și 11765;

Considerând că după art. 257 pr. civ. or-ce acțiune, opoziție, contestație, apel, etc. se va perima, după cererea părții interesate, dacă partea va lăsa să treacă doi ani de la cel din urmă act de procedură; că prin act de procedură același articol consideră or-ce dispoziție pe care a încuviințat-o judecătorul în judecarea pricinii;

Considerând că perimarea fiind creată de legiuitor prin sus citatul text de lege în scopul de a pune ca-

păt judecăților ce s'ar prelungi din cauză că cei ce având calea deschisă a urmări un drept în justiție, nu ar stăruia la aceasta, armează că atunci când partea interesată a făcut toate diligențele ce i-a stat în putință spre a face să se dea curs procesului, nu i se poate opune perimarea;

Considerând că în specie Tribunalul constată în fapt că Frații Daimaca nu numai că au făcut cerere de redeschiderea procesului, dar încă au stăruit la scoaterea citațiilor, plătind taxele convenite în această privință, și că acest fapt denotă intențiunea manifestă a lor de a da curs procesului;

Considerând că plata și scoaterea citațiilor constituie un act cu caracter contradictor, în sensul art. 257 pr. civ., de natură a opera întreruperea perimării;

Că aceasta fiind starea de drept și de fapt a procesului de față, urmează că recursul de față este neîntemeiat și deci că să fie respins;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

Audiența de la 27 Iunie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

D. Milas cu Panaite Violatos

Citarea părților la judecată. — Regulă de ordine publică.— Neobservarea ei.— Nulitatea deciziei.— Motiv de casare.— Condiție de admisibilitate. — Necesitatea constatării și verificării unor fapte. — Calea contestațiunii la instanța de fond.

În principiu, chemarea părților la judecată este de ordine publică și neobservarea acestei reguli atrage nulitatea deciziei și poate fi propusă pentru prima oară în casație, ca motiv de recurs.

Admisibilitatea, însă, a unui asemenea motiv, propus pentru prima oară în casație, este subordonată condițiunii, ca constatarea temeiniciei lui să nu necesite o verificare a unor împrejurări de fapt, pe cari nu le poate cerceta și constata de cât instanța de fond, pe cale de contestație.

Decisiunea 146/906. — Respins recursul făcut de I. Milas contra deciziei Curții de apel din Galați, s. II cu No. 1/905, dată în proces cu Panaite Violatos.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat St. Negulescu în dezvoltarea motivelor de casare.

Pe d. avocat Toncescu în combateri;

Deliberând,

Asupra unicului motiv de casare susținut în instanță:

«Exces de putere Violarea art. 74 și 75 al. 2 combinat cu art. 76 și 735 al. 2 și 3 Pr. civ.

«Sediul Societății I. Milas et fiul a fost în Brăila, strada Galați 51. Procedura de la început și în tot cursul procesului atât înaintea Tribunalului cât și înaintea Curții de apel a fost îndeplinită în Brăila, str. Galați 51, dovadă procesele-verbale dresate de portărei

«Cu toate acestea pentru termenul de 13 Ianuarie 1905, când s'a judecat de Curte cererea de perimare, firma I. Milas et fiul în loc să se citeze la domiciliul la care fusese tot-d'a-una citată, adică în str. Galați No. 51 a fost citată cu intenție sa din eroare la un domiciliu străin, unde firma n'a avut nici odată sediul său, a fost citată în str. Galați, colț cu Bulevardul Carol.

«Din această cauză n'am avut și nici puteam avea cunoștința de termenul înfățișării de la 13 Ianuarie 1905, când Curtea de apel în lipsa mea, fără să fi avut puțința de a mă apăra a pronunțat perimarea opozițiunii făcută contra deciziei cu No. 32/901, acest mijloc de nulitate pe care nu

Am putut propune înaintea instanței de fond, îl pot propune pentru prima oară înaintea acestei onor Curți conform art. 735 Pr. civ., de oare ce privește ordinea publică legală și nu cere o verificare a elementelor de fapt.

Având în vedere recursul făcut de D. Milas, personal și pentru firma I. Milas et fiu, în contra deciziei Curții de apel din Galați s. II-a cu No. 1 din 1905;

Având în vedere că, prin această decizie s'a declarat perimată opoziția făcută de firma I. Milas et fiu contra deciziei acelei Curți cu No. 32/901;

Având în vedere că recurentul se plânge, prin acest motiv de casare, că n'a fost citat în mod regulat la Curtea de apel, pentru termenul de 13 Ianuarie 1905 când s'a pronunțat în lipsa sa decizia de primare supusă recursului, de oare-ce a fost citat în str. Galați colț cu Bulevardul Carol din Brăila, unde nu a domiciliat nici odată;

Considerând că, în principiu, chemarea părților la judecată este de ordine publică și neobservarea acestei reguli atrage nulitatea deciziunii și poate fi propusă pentru prima oară în casație ca motiv de recurs;

Considerând însă că admisibilitatea unui asemenea motiv propus pentru prima oară în casație, este subordonată condițiunii, ca constatarea temeiniciei lui să nu necesite o verificare a împrejurărilor de fapt alegate de recurent;

Considerând că în specie, chestiunea de a se ști dacă domiciliul recurentului era sau nu acolo unde a fost citat la Curte, este o chestiune de fapt, susceptibilă de a fi stabilită prin administrare de probe și contraprobă, pe cari Curtea de casație nu le poate pipăi și cerceta, pe cât timp nu au fost discutate la instanța de fond pe cale de contestație;

Că deci din acest punct de vedere urmează a se vedea că motivul de casare nu poate fi primit a fi discutat pentru prima oară sub forma în care este propus.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ROMANAȚI

Audiența de la 14 Iunie 1906

Președinția D-lui I. STĂNCULESCU, Jude Instrucător

Sentința civilă No. . . .

Acțiune în revendicare. — Succesiune. — Titlu de proprietate. — Art. 659, 669, 644 C. civil.

Legitimitatea copilului născut în timpul căsătoriei. — Art. 196 și 288 C. civil. — Gestațiunea legală a femeii. — Tăgăduirea paternității — Copil conceput înainte de celebrarea căsătoriei și născut în timpul căsătoriei. — Dacă e legitim. — Recunoașterea tacită a legitimității. — Când și de cine poate fi pornită acțiunea în desavuare. — Art. 290 și 286 C. civil.

Acțiune în contestațiunea legitimității. — Art. 289 C. civil. — Deosebire între această acțiune și cea în nerecunoaștere. — Prescripțiunea acțiunii în contestațiune. — Art. 301 C. civil.

Pământuri rurale. — Inalienabilitatea lor. — Art. 7 Legea din 1864 și 132 constituție. — Dacă se pot prescri

Copilul născut înainte de împlinirea a 180 zile de la celebrarea căsătoriei, este considerat conceput înainte de celebrarea căsătoriei. Un atare copil este, în principiu, legitim și pentru a restitui o atare prezumpțiune legală în favoarea sa, trebuie a se introduce acțiunea în tăgăduire de paternitate (désaveau).

Această acțiune aparține tatălui său moștenitorilor săi și se prescrie în termenile arătate de art. 290 C. civil, spre deosebire de acțiunea

în contestațiune a legitimității care aparține și terților și este imprescriptibilă (art. 301 C. civ.).

Pământurile date după legea din 1864 fiind inalienabile, sunt scoase din comerț, deci nu se pot dobândi de cât prin mijloacele excepționale prevăzute de legea specială și prin urmare nu se pot dobândi prin prescripțiune.

Tribunalul,

Asupra apelului făcut în termen de Mihail Ion Stoica Voinea din Corabia. Linca Ion Ghiocel din Moldoveni, Niță Manea St. Colceag din Gârcov, Gheorghé F. Voinescu din Corabia contra cărței judeului ocolul Corabia No. 1637/904, prin care s'a admis acțiunea reclamantului Spiridon Stan Opreanu din com. Islazu, obligându-se apelanții să lase în stăpânire imobilele următoare:

Un loc de casă, etc.

Toată această avere situată în comuna Moldoveni în valoare de lei două mii cinci sute rămasă de pe urma decedatului Radu Ion Stoica Voinea.

Văzând susținerile părților în instanță și actele aflate la dosar;

Văzând că Spiridon Stan Opreanu, plugar din com. Islazu, jud. Romanați. în calitate de părinte a decedatei Gherghina Spiridon Stan Opreanu a pornit acțiune în revendicare contra apelanților pentru averea rămasă pe urma defunctei Gherghina, acțiune admisă de judele de ocol Corabia prin cartea de judecată apelată; că pentru a dovedi dreptul său de proprietate asupra averii ce revendică. a invocat dreptul său la succesiunea defunctei sale fice Gherghina Spiridon Stan Opreanu în patrimoniul căreia era acea avere în momentul încetării sale din viață, avere transmisă și ei prin succesiune de la bunicul ei, Radu I. Stoica Voinea zis și Radu Rusănescu;

Văzând că se dovedește pe deplin cu extractele după registrele de stare civilă anexate la dosar, și nici apelanții nu tăgăduesc că: Radu Ion Voinea a încetat din viață la 8 Mai 1883, că pe urma acestuia a rămas o fiică numită Floarea căsătorită la 1885 Ianuarie 30 cu Spiridon Stan Opreanu și decedată la 1886 Mai 28, rămânând pe urma sa o fiică numită Gherghina Spiridon Oprea născută la 1885 Martie 8, care a încetat din viață la 1904;

Văzând că de asemeni apelanții recunosc în instanță și deci rămâne dovedit contra lor că averea ce se revendică de Spiridon Stan Opreanu prin acțiunea de față a fost proprietatea lui Radu Ion Stoica zis Rusănescu și că prin urmare potrivit art. 659 și 669 combinat cu art. 644 C. civil. această avere a fost dobândită de Floarea Spiridon Opreanu și apoi de Gherghina Spiridon St. Opreanu prin succesiune; iar după moartea acestuia și în lipsă de succesori, descendenți și colaterali a fost dobândită de intimatul în apel Spiridon St. Opreanu ca ascendent și potrivit art. 670 C. civil, în lipsă de alte rude mai apropiate în grad tot prin succesiune;

Văzând că apelanții opun reclamantului Spiridon St. Opreanu în primul loc, că nu ar fi tatăl legitim al Gherghinei Spiridon Opreanu și 'și întemeiază această susținere pe faptul că Gherghina, de și născută după căsătoria reclamantului cu mama Gherghinei, însă de la celebrarea căsătoriei până la nașterea Gherghinei nu a trecut 180 zile, deci nu este fiică legitimă a reclamantului;

Văzând că în fapt fiind dovedit că celebrarea căsătoriei Floarei Radu Ion Voinea a avut loc la 1885 Ianuarie 30, iar nașterea Gherghinei a avut loc la 8 Martie 1885, rezultă că într'adevăr nu a trecut 180 zile de la căsătoria Floarei Radu cu Spiridon Stan Opreanu;

Că alegațiunea apelanților fiind dovedită în fapt, urmează a se vedea dacă în drept are consecințele pe care le susține apelanții;

Considerând că art. 286 C. civil în primul său aliniat pune principiul că bărbatul este tatăl copilului conceput în timpul căsătoriei (poter is est quem justae nuptiae demonstrant), principiu tras din obligațiunea soților de a locui în comun, conform art. 196 C. civil :

Considerând că din partea II-a a acestui articol și din coprinsul art. 288 C. civil, rezultă că gestațiunea legală a femeii este de 180 zile minimum și 300 zile maximum ; că prin urmare copilul născut înainte de 180 zile de la celebrarea căsătoriei nu poate fi considerat ca fiind conceput în timpul căsătoriei ; că însă în loc ca legiuitorul să nu recunoască de drept, paternitatea unui atare copil din contra bărbatul pentru a ajunge la acest rezultat trebuie a introduce acțiune în tăgăduire contra copilului, acțiune care nu va fi admisă de cât în cazurile anume arătate prin art. 288 C. civ. ;

Considerând că prin faptul că legiuitorul acordă bărbatului acțiunea pentru tăgăduirea paternității legitime, printr'o ficțiune a legii, și numai prin excepțiune s'ar putea răsturna această prezumțiune : prin acțiunea tatălui în tăgăduire de paternitate ;

Considerând că de aici rezultă că principiul prezumțiunii legale a legitimității se întinde nu numai asupra copilului conceput în timpul căsătoriei dar și asupra copilului născut în timpul căsătoriei dar conceput înainte de celebrarea ei ;

Considerând că acest principiu se bazează pe prezumțiunea coabitării soților înainte de celebrarea căsătoriei și prin urmare pe recunoașterea tacită din partea soțului a paternității copilului, ceea ce rezultă evident din art. 288 C. civil, care oprește pe bărbat de a tăgădui paternitatea copilului născut înainte de 180 zile de la celebrarea căsătoriei :

1. Dacă a știut mai înainte de căsătorie că femeia e însărcinată ; și

2. Dacă a asistat când s'a făcut actul de naștere și dacă acel act este subscris de el sau conține declarațiunea sa că nu știe subscris ;

Considerând că chiar în aceste cazuri bărbatul trebuie să își îndrepte acțiunea sa într'un termen anumit de la nașterea copilului ; că ne introducând o în acest termen, el sau moștenitorii săi sunt decăzând din dreptul de a o introduce, considerându-se ca recunoscută tacit legitimitatea ; că această recunoaștere tacită rezultă din art. 290 C. civil, care fiind pus după art. 286 și următorii prin care se determină cazurile în care se poate exercita acțiunea în nerecunoaștere sau tăgăduire de paternitate, să exprime ast-fel : « În deosebitele cazuri în care bărbatul este autorizat a reclama, el trebuie să-și facă reclamațiunea în termen de o lună dacă se află acolo unde s'a născut copilul » ;

Considerând că nu trebuie confundată acțiunea în nerecunoaștere cu acțiunea în contestațiune al legitimității prevăzută de art. 289 C. civ. și următorii. Acțiunea în nerecunoaștere după cum rezultă din art. 286 C. civil și următorii, presupune dovedită existența căsătoriei soților și nașterea copilului în timpul căsătoriei, pe când în acțiunea în contestațiune de legitimitate, acțiune acordată în caz când copilul e născut după 300 zile de la desfacerea căsătoriei (art. 289 C. civil) sau când se tăgăduiește existența însăși a căsătoriei trebuie a se dovedi că căsătoria e inexistentă, sau că copilul e conceput după desfacerea ei.

Ast-fel fiind când art. 290 C. civil vorbește de cazurile în care bărbatul e autorizat a reclama, are în vedere cazurile în care bărbatul tăgăduiește paternitatea, acțiunea în nerecunoaștere, căci numai în acest caz căsătoria e existentă și deci legea poate spune : bărbatul, adecă soțul, nu și cazul când contestă legitimitatea deci se susține că nu este căsătorie, deci nu este soț ; că prin urmare art. 290 C. civ. este relativ la cazurile de tăgăduire a paternității, acțiunea în nerecunoaștere pornită de tată sau moștenitorii săi, și deci decăderile prevădute în el sunt aplicabile acestei acțiuni, nu și acțiunii în contestațiune a legitimității, ac-

țiune ce este imprescriptibilă conform art. 301 C. civil.

Vedând că în speță e dovedită căsătoria lui Spiridon Stan Opreanu cu Floarea Radu Ion Stoica Voinea la 30 Ianuarie 1885, de asemenea e dovedită nașterea copilei Gherghina după căsătorie la 8 Martie 1885 ; că prin urmare dacă se tăgăduiește de apelanții legitimitatea Gherghinei cererea lor e pentru tăgăduire de paternitate, desavuare, nu contestațiune a legitimității cum susține apelanții ; că de la data căsătoriei până la nașterea Gherghinei constatându-se că nu au trecut 180 zile, legitimitatea acestuia se poate contesta în principiu ; că însă din coprinsul actului de naștere, al copilei Gherghina, se constată că tatăl ei Spiridon Opreanu a luat parte la actul de naștere, a declarat el însuși nașterea Gherghinei și că este născută la casa sa, și că este fiică a sa, din părinții Spiridon și Floarea Opreanu ; că chiar a semnat actul ei de naștere împreună cu cei-lalți care au luat parte la act, cum atestă primarul care a eliberat extractul de naștere ; că prin urmare soțul mamei Gherghinei a recunoscut-o pe aceasta ca fiică legitimă a sa ; că pe lângă că recunoașterea rezultă din actul său de naștere, ea rezultă și prin faptul că de la nașterea ei au trecut nu o lună ci aproape 21 de ani și tatăl ei nu a cerut pe cale de acțiune a se holărâ nelegitimitatea ei ; că prin urmare și din trecerea timpului prescrist de lege rezultă recunoașterea tacită a legitimității ; nu numai atât, dar tatăl copilei figurează în instanță, îi recunoaște legitimitatea și deci apelanții, care nu au calitatea de a tăgădui, nu pot să susție nelegitimitatea ; că ast-fel fiind chiar dacă recunoașterea tacită n'ar rezulta din actul de naștere, totuși ar rezulta din faptul că cererea de nerecunoaștere n'a fost propusă în termen util și de cei competenți a o propune ;

Vedând că fiind dovedit că Gherghina e fiică legitimă a lui Spiridon Opreanu, acesta, în calitate de ascendent și în lipsă de descendenți sau alte rude mai apropiate în grad și potrivit art. 670 C. civil, are drept la succesiunea fiicei sale legitime Gherghina decedată ; că prin urmare acțiunea pentru revandicarea averii rămasă pe urma defunctei Gherghina Opreanu e admisibilă (art. 644 C. civil) ;

Vedând că apelanții susțin în al doilea rând că au dobândit proprietatea averii ce se revandică prin prescripțiune, de oare-ce de la 1864 și până azi, ei au stăpânit averea care atunci a fost a lui Radu Ion Voinea, dată acestuia după legea de împroprietărire, stăpânire urmată în condițiunile cerute pentru a prescri ;

Vedând că reclamantul Opreanu opune apelanților nu numai neexactitatea alegațiunii lor în fapt, dar că chiar dacă ar fi esactă prescripțiunea nu a putut curge timp de 30 ani fiind întreruptă prin minoritatea autorilor săi ;

Vedând că prescripțiunea nu curge contra minorilor (art. 1876 C. civil) ; că prin urmare trebuie să examinăm dacă de la 1864 până la data introducerii acțiunii autorii reclamantului au fost minori și cât timp anume ;

Vedând că Radu Ion Voinea a încetat din viață la 1883, deci până la această dată, adecă timp de 19 ani, prescripțiunea a curs în contra acestuia ; că rămânând pe urma sa Floarea Spiridon Opreanu aceasta era la acea dată de 22 ani, deci, majoră, prin urmare prescripțiunea a curs contra ei cât a trăit adecă 3 ani, căci a încetat din viață la 1886. De la această dată prescripțiunea e întreruptă prin minoritatea Gherghinei Opreanu moartă la 1904, deci prescripțiunea nu a curs de la 1864 de cât timp de 22 ani și deci nu poate fi opusă reclamantului intimat în apel, și prin urmare nici această opunere nu poate fi admisă ca întemeiată ;

Că chiar dacă nu ar fi întrerupere de prescripțiune, încă prescripțiunea nu ar putea fi opusă, căci pământurile rurale, ca cel în speță, sunt inadmisibile (art. 7 legea de împroprietărire din 1864 și art. 132 din constituție) deci ele sunt scoase din comerț și prin urmare nu se pot prescri (art. 1844 C. civil) iar legea din 1864

ne prevădând ca excepțiune alt mijloc de înstreinare de cât vîndarea în anumite cazuri și succesiunea, nu și prescripțiunea (vezi și *Curierul judiciar* No. 34/903) pămînturile rurale nu se pot dobîndi prin prescripțiune fiind imprescriptibile;

Că chiar dacă s'ar susține, că acei ce pot cumpăra atari pămînturi le pot și prescri, totuși întru cât apelanții nu dovedesc că fac parte din categoria celor ce pot cumpăra, nu pot susține că le pot și prescri.

Pentru aceste motive, redactate de d-l judecător sindic Gh. L. Dimitriu, respinge ca nefondat apelul, etc. (ss) I. Stanculescu, G. L. Dimitriu.

Grefier (s) Săndulescu.

Compunerea Curților și Tribunalelelor pe noul an judiciar

Curtea de casație

Secția I, Prim-președinte, S. Pherekyde; consilierii: I. Duca, G. Bagdat, G. Șișman, C. R. Manolescu, Ath. C. Kivu, Elef. Economu și D. Giuvăru.

Secția II, președinte, N. Mandrea; consilierii: G. Petrescu, D. Cuculi, M. Iulian, I. Cerkez, L. Leonțeanu, Eug. Donici și Vict. Romniceanu.

Secția III, președinte, C. Ștefănescu; consilierii: R. N. Opran, G. Liciu, Gr. Buiucliu, I. Prodan, V. Bossy, G. Stoicescu și C. Dâmboviceanu.

G. Bădulescu, prim-grefier; C. Protopopescu, grefier, Eug. Bănescu ajutor la secția I; G. Barca, grefier, G. T. Ionescu ajutor la secția II; T. Vasiliu, grefier, Remus Benișache ajutor la secția III.

Curtea de apel din București

Secția I, prim-președinte Scarlat Popescu; consilierii: Al. Dobriceanu, Gr. Ștefănescu, M. Vidrașcu, D. Mavrodin și Buzdugan.

Secția II, președinte I. Dobrescu; consilierii: G. Fleișlein, Anastasiu, I. Stambulescu, St. Miculescu și N. Procopescu.

Secția III, președinte Budișteanu; consilierii: Sp. Stătescu, Oscar Niculescu, V. Pretorian, V. Antinescu și Sărățeanu.

Camera de punere sub acuzare va fi compusă din d-nii: M. Vidrașcu, N. Procopescu și V. Antinescu.

Tribunalul Ilfov

Secția I, prim-președinte D. Florescu; judecători A. D. Procopiu și M. Berlescu, supleant Gr. Ferichide; jude-instructor V. Popovici.

Secția II, președinte N. Algiu; judecător D. Negulescu, supleant V. Perieșeanu-Buzău; jude-instructor C. Negrea.

Secția III, președinte M. A. Balș; judecător Eftimie Antonescu, supleant G. Corbescu; jude-instructor D. Ionescu-Dolj.

Secția IV, președinte G. A. Mavrus, judecător Titu Magheru, supleant N. Petrescu-Comneni.

S. Notariat, președinte P. Hagiopol, judecători P. A. tanasovici și Al. Juca, supleant N. Ioanid; jude-instructor Gr. Lahovary.

S. Comercială, președinte T. Popescu-Cudalbu, judecători V. Rîureanu și P. Popescu-Muscel, supleant G. Robescu; jude-instructor G. Slătineanu.

Curtea de apel din Galați

Secția I, prim-președinte P. Ionescu; consilierii: Tăz-lăuanu, Niculescu, Raicoviceanu și Maxim.

Secția II, președinte Tanoviceanu; consilierii: M. A. Beșteley, Fr. Papp, Alessiu, Buzdugan și Istrati.

Camera de punere sub acuzare, va fi compusă din d-nii: Dumitrescu, Istrati și Francisc Pap.

Curtea de apel din Iași

Secția I, prim-președinte I. T. Burada; consilierii: Al. G. Hinna, Em. Cernătescu, C. N. Busdugan, C. Grigoriu, S. Zăhărescu.

Secția II, președinte D. Sofian; consilierii: D. Porfiriu, T. Crivăț, St. Mladoveanu, A. Suci, C. Gregorovic.

Camera de punere sub acuzare, va fi compusă din d-nii: T. Crivăț, Em. Cernătescu, A. Suci.

Curtea de apel din Craiova

Secția I, prim-președinte G. Orman; consilierii: C. Plopușoreanu, C. Georgescu, C. Mitescu, V. Roman și C. Marinescu.

Secția II, președinte C. Vălimărescu; consilierii: I. Urdăreanu, Atanase Herescu, I. Sinescu, C. Crăsnaru, M. Mainescu.

Camera de punere sub acuzare, I. Urdăreanu, M. Mainescu, C. Mitescu.

Anunțăm pe cititori că a apărut ediția a II-a a Vol. I din TRATATUL DE DREPT CIVIL al d-lui profesor și Director al Ziarului nostru D. Alexandresco. Prețul 18 lei. Se expediază la cerere de Curierul Judiciar contra vouchere; mandat sau ramburs.

Legat în pânză lei 20, cu piele la color lei 21.

* * *

A apărut în editura ziarului «*Curierul Judiciar*» Primul supliment din colecțiunea de legi financiare adnotate, coprinzând: *Legea de constatare și percepere a contribuțiilor directe modificată în 1905; Legea timbrului modificată în 1906 cu instrucțiunile pentru aplicarea ei; Legea pentru urmărirea din 1905; Legea pentru înființarea taxei pe decaltru de vin, și desființarea taxei pe hectarul de vie; modificările aduse legii patentelor și tabloul aditional din 1905; legea pentru impozitul asupra venitului și capitalului mobilier; legea impozitului personal; legea pentru înființarea casei de împrumut pe amanet; legea pentru drumuri; legea pentru organizarea administrațiunii finanțelor statului; deciziunea Ministerului Domeniilor pentru înființarea secretariilor inspectorii la camerele de meserii, a secretariilor de corporații și a creării biroului de percepere la fie care cameră de meserii cuprinzând și legile financiare volate și promulgate în Mai și Iunie cor.*

Această lucrare se datorește D-lui G. St. Bădulescu, Prim-grefier la înalta Curte de casație și Redactor la «*Curierul Judiciar*» cunoscut deja lumii juridice pentru lucrările sale cari au fost mult apreciate.

Prețul acestui supliment este de lei 4 banii 50, iar pe hârtie de lux lei 5. Volumul complet (împreună cu suplimentul) lei 10 banii 50.

Se găsesc de vînzare la *Curierul Judiciar*, 5 Calea Rahovei, București, și la autor, la Curtea de casație.

* * *

A apărut la Tip. «*Dacia*» (Iliescu, Grosu & Co din Iași): **Tendențele noi în Drept** (Studii de Drept civil și penal) de *Vespasian Erbiceanu*, judecător de Instrucție la Trib. Iași. Această lucrare foarte meritorie, de peste 500 pagini, este în curent cu doctrina și jurisprudența cea mai nouă.

* * *

A apărut: **Explicația teoretică și practică**, a Legei și Statutelor Creditului funciar, cu jurisprudența instanțelor judecătorești, diferite legi și studii relative la creditul funciar și formularea de acte, de *Gr. Vulturescu*, avocat al primei societăți de credit funciar român din București. **Prețul 5 lei.**

Deposit la «*Curierul Judiciar*».

* * *

Bugăm stărnitor pe abonații rămași în întîrziere cu plata abonamentelor, să trimită sumele datorate prin mandat poștal, direct la administrația ziarului *Curierul Judiciar*, București, sau să plătească la prezentare numai în mina încasatorilor: I. Riveanu, pentru provincie, și I. St. Tudoroiu, pentru Capitală, în schimbul chitanțelor ce vor emite din registrul cu matea investite cu ștampila, *Curierului Judiciar*.